

Mál nr. 102/2016**M
og****vátryggingafélagið V v/ ábyrgðartryggingar vinnuveitanda.****Ágreiningur um bótaskyldu er bráðinn málmur slettist ofan í skó starfsmanns endurvinnslu.****Gögn.**

Málskot, móttakið 5.4.2016, ásamt fylgigögnum.

Bréf V, dags. 28.4.2016.

Málsatvik.

Hinn 1. nóvember 2013 um kl. 14:00 var M við störf hjá fyrirtækinu A við að hreinsa niðurfall úr ofni þegar bráðinn málmur skvettist ofan í vinstri skó hans. M hlaut brunasár á fætinum og leitaði til læknis á Læknavaktinni í Kópavogi tveimur dögum síðar, 3. nóvember 2013. Frá þeim degi til 12. janúar 2014 er M sagður hafa verið óvinnufær. Þá hefur M verið metinn til 3% varanlegrar læknisfræðilegrar örorku vegna brunasára sem hann hlaut í slysinu.

M kveður slysið mega rekja til skorts á viðeigandi persónuhlífum og hann hafi ekki fengið viðhlítandi þjálfun og leiðsögn við framkvæmd verksins og meðhöndlun á fljótandi málm. Af þeim sökum beri A ábyrgð á líkamstjóni hans. Þá hafi slysið ekki verið tilkynnt Vinnueftirliti ríkisins (VER) eins og skylt hafi verið skv. 1. mgr. 79. gr. laga nr. 46/1980 um aðbúnað, hollustuhætti og öryggi á vinnustöðum, en af dómaframkvæmd sé „margstaðfest að atvinnurekandi verði að bera hallann af því ef hann tilkynnir slys ekki til VER eins og lög bjóða.“ Hefur M krafist bóta fyrir líkamstjón sitt úr ábyrgðartryggingu A hjá V. V hefur hafnað bótaskyldu og kveður M hafa fengið sérstakan hlífðarfátnað til afnota, þ.e. buxur, öryggisskó og sérstakar hlífar yfir skóna sem ná upp á legginn, svo og sérstaka kápu til að nota við töku sýna. Þá kveður V að ákvæði 79. gr. laga nr. 46/1980 eigi ekki við. M hafi lokið vinnudeginum og ekki leitað læknis fyrr en tveimur dögum síðar auk þess sem vinnuveitandi hafi ekki fengið vitneskju um slysið fyrr en einhverju síðar.

Álit.

Samkvæmt 1. mgr. 79. gr. laga nr. 46/1980 skal atvinnurekandi án ástæðulausrar tafar tilkynna til VER öll slys þar sem starfsmaður deyr eða verður óvinnufær í einn eða fleiri daga, auk þess dags sem slysið varð. Slys þar sem líkur eru á að starfsmaður hafi orðið fyrir langvinnu eða varanlegu heilsutjóni skal tilkynna eigi síðar en innan sólarhrings. Ekki liggur annað fyrir en M hafi unnið það sem eftir lifði vinnudagsins þann dag er slysið varð. Þá leitaði hann læknis fyrst tveimur dögum síðar, en var talinn óvinnufær eftir þá læknisskoðun. Eins og hér stóð á verður ekki talið að M hafi vanrækt skyldur sínar samkvæmt nefndu lagaákvæði þannig að á hann verði felld sönnunarbyrði um málsatvik að því marki sem þau kunna að vera umdeild. Gegn neitun A verður að telja ósannað að slysið verði rakið skorts á fullnægjandi hlífðarbúnaði við það starf sem M vann við er hann slasaðist, leiðsögn hafi að einhverju leyti verið áfátt eða það verði að öðru leyti rakið til atvika sem A getur borið ábyrgð á. M á því ekki rétt á bótum úr ábyrgðartryggingu A hjá V.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á bótum úr ábyrgðartryggingu A hjá V.

Reykjavík, 7. júní 2016.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.